

ชื่อบทความภาษาไทยใช้ TH Sarabun New (16 หน้า)
ชื่อบทความภาษาอังกฤษใช้ TH Sarabun New (16 หน้า)

ประกายดาว บุญแย้ม* ดร.ขวัญชนก ไพบูลย์กิจ** TH Sarabun New (14 หน้า)
นักศึกษาหลักสูตรXXXXX สาขาวิชาXXXXXXXXX มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล*
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประจำคณะXXXXXXXXX มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล**
Corresponding author Email address: Pkaidao@vu.ac.th (TH Sarabun New 13)

บทคัดย่อ (16 หน้า)

บทคัดย่อไทยพิมพ์โดยใช้แบบอักษร TH Sarabun New ขนาด 14 single line spacing ย่อหน้า 1 เซนติเมตร ส่วนเนื้อหาของบทคัดย่อมีความยาวไม่เกิน 250-300 คำ และจัดแนวชิดซ้ายตั้งแต่บทคัดย่อจนถึงรายการอ้างอิง
คำสำคัญ : (14 หน้า ไม่เกิน 4 คำ) แต่ละคำคั่นด้วยเครื่องหมายคอมม่า

Abstract (16 หน้า)

บทคัดย่อภาษาอังกฤษพิมพ์โดยใช้แบบอักษร TH Sarabun New ขนาด 14 single line spacing ย่อหน้า 1 เซนติเมตร ส่วนเนื้อหาของบทคัดย่อมีความยาวไม่เกิน 250-300 คำ

Keywords : (14 หน้า ไม่เกิน 4 คำ) แต่ละคำคั่นด้วยเครื่องหมายคอมม่า

บทนำ (16 หน้า) ย่อหน้า 1 เซนติเมตร

ตัวบทความใช้แบบอักษร TH Sarabun New ขนาด 14 single line spacing **บทความทั้งฉบับความยาวไม่เกิน 12 หน้า** (ตั้งแต่ชื่อเรื่องจนถึงเอกสารอ้างอิง) ใช้กระดาษขนาด A4 พิมพ์แบบแนวตั้ง (Portrait) โดยตั้งค่าหน้ากระดาษ (Page Setup) ให้มีระยะขอบ (Margins) 2.54 เซนติเมตร หรือ 1 นิ้ว ทั้งส่วน บน ล่าง ซ้าย และ ขวา

บทนำจะเป็นส่วนที่ผู้เขียนตั้งใจให้ผู้อ่านเกิดความสนใจในเรื่องนั้นๆ รวมทั้งขอบเขตของบทความนั้น เพื่อช่วยให้ผู้อ่านไม่คาดหวังเกินขอบเขตที่กำหนด ผู้นิพนธ์มีอิสระทางความคิดในการนำเสนอหัวข้อหลักและหัวข้อรอง บทนำอาจจะประกอบด้วย

1. หลักการและเหตุผล (rationale) หรือความเป็นมาหรือภูมิหลัง (Background) (ย่อหน้า 1.5 เซนติเมตร)

หัวข้อนี้จะทำให้ผู้อ่านได้ทราบเป็นพื้นฐานไว้ก่อนว่าเรื่องที่เลือกมาเขียนมีความสำคัญหรือมีความ เป็นมาอย่างไร เหตุผลใดผู้เขียนจึงเลือกเรื่องดังกล่าวขึ้นมาเขียน

2. วัตถุประสงค์

เป็นการเขียนว่าในการเขียนบทความในครั้งนี้ต้องการให้ผู้อ่านได้ทราบเรื่องอะไรบ้าง

3. ขอบเขตของเรื่อง

เป็นที่ที่ผู้เขียนต้องการจะบอกกล่าวให้ผู้อ่านทราบและเข้าใจตรงกัน เพื่อเป็นกรอบในการอ่าน

4. คำจำกัดความ

เป็นที่ที่ผู้เขียนเห็นว่าควรระบุไว้เพื่อเป็นประโยชน์ต่อผู้อ่านในกรณีที่มีคำเหล่านั้น ผู้เขียนใช้ในความหมายที่แตกต่าง จากความหมายทั่วไปหรือเป็นคำที่ผู้อ่านอาจจะไม่เข้าใจ ความหมายถือเป็นการทำความเข้าใจและการสื่อความหมายให้ ผู้เขียนบทความและผู้อ่านบทความเข้าใจตรงกัน รวมทั้งเป็นการขยายความหมายให้สามารถตรวจสอบหรือสังเกตได้ด้วย

การเขียนส่วนเนื้อเรื่องจะต้องใช้ทั้งศาสตร์และศิลป์ประกอบกัน กล่าวคือ ในส่วนที่เกี่ยวข้อง กับศาสตร์ (sciences) นั้นคือหลักวิชาการที่ผู้เขียนจะต้องคำนึงถึงในการเขียน ได้แก่ กรอบแนวความคิด (conceptual framework) ที่ผู้เขียนใช้ในการเขียนจะต้องแสดงให้เห็นความเชื่อมโยงของเหตุที่นำไปสู่ผล (causal relationship) การอ้างอิงข้อมูลต่างๆ ในส่วนศิลป์ (art) ได้แก่ ศิลป์ในการใช้ภาษาเพื่อนำเสนอเรื่องที่เขียน ในส่วนเนื้อหาสาระผู้เขียนควรคำนึงถึงประเด็นสำคัญๆ ดังต่อไปนี้

1. การจัดลำดับเนื้อหาสาระ ผู้เขียนควรมีการวางแผนจัดโครงสร้างของเนื้อหาสาระที่จะนำเสนอ และจัดลำดับเนื้อหาสาระให้เหมาะสมตามธรรมชาติของเนื้อหาสาระนั้น การนำเสนอเนื้อหาสาระควรมีความต่อเนื่องกัน เพื่อช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจสาระนั้นได้โดยง่าย

2. การเรียบเรียงเนื้อหา ในส่วนนี้ต้องอาศัยความสามารถของผู้เขียนในหลายด้านนอกเหนือจากความเข้าใจ ในเนื้อหาสาระ เช่น ด้านภาษา ด้านสไตล์การเขียน ด้านวิธีการนำเสนอ การนำเสนอเนื้อหาสาระให้ผู้อ่านเข้าใจได้ง่าย ได้อย่างรวดเร็ว นั้นจำเป็นต้องใช้เทคนิคต่างๆ ในการนำเสนอเข้าช่วย เช่น การใช้สื่อประเภทภาพ แผนภูมิ ตาราง กราฟ เป็นต้น

3. การวิเคราะห์ วิพากษ์ วิจัย ต้องเป็นไปอย่างมีหลักการ ทฤษฎี หรือมีหลักฐานอ้างอิงอย่างถูกต้องตาม หลักวิชาการ มีความเป็นเหตุเป็นผลที่น่าเชื่อถือ มีการอ้างอิงข้อมูลที่เชื่อถือได้ เพื่อนำไปสู่ข้อสรุปด้วยตรรกะของกลุ่มและมุมมองของผู้เขียน โดยมีการเรียบเรียงเรื่องราวต่อเนื่องกันตามลำดับอย่างชัดเจน

4. การใช้ภาษา การเขียนบทความทางวิชาการ จะต้องใช้คำในภาษาไทยหากคำไทยนั้นยังไม่เป็นที่เผยแพร่หลาย ควรใส่คำภาษาต่างประเทศไว้ในวงเล็บ ในกรณีที่ไม่สามารถหาคำไทยได้ จะเป็นต้องทับศัพท์ก็ควรเขียนคำนั้นให้ถูกต้อง ตามหลักเกณฑ์ของราชบัณฑิตยสถาน และควรตรวจทานงานของตนไม่ให้ผิดพลาด เพราะงานนั้นจะเป็น แหล่งอ้างอิงทางวิชาการต่อไป

บทสรุป (16 หน้า)ย่อหน้า 1 เซนติเมตร

บทความทางวิชาการที่ดีควรมีการสรุปประเด็นสำคัญ ของบทความนั้นๆ ซึ่งอาจทำ ในลักษณะที่เป็นการย่อ คือ การเลือกเก็บประเด็นสำคัญๆ ของบทความนั้นๆ มาเขียนรวมกันไว้อย่างสั้นๆ ท้ายบท หรือ อาจใช้วิธีการบอกผลลัพธ์ว่าสิ่งที่กล่าวมา มีความสำคัญอย่างไร สามารถนำไปใช้อะไรได้บ้าง หรือจะทำให้เกิดอะไรต่อไป หรืออาจใช้ วิธีการตั้งคำถามหรือให้ประเด็นทิ้งท้ายกระตุ้นให้ผู้อ่านไปสืบเสาะแสวงหาความรู้ หรือคิดค้นพัฒนาเรื่องนั้นต่อไป งานเขียน ที่ดีควรมีการสรุปในลักษณะใดลักษณะหนึ่งเสมอ

รายการอ้างอิง(16 หน้า)ย่อหน้า 1 เซนติเมตร

ให้ใช้รูปแบบ APA, 6th edition เรียงลำดับรายการอ้างอิงตามตัวอักษร เริ่มด้วยรายการอ้างอิงภาษาไทย และภาษาอังกฤษ ตามลำดับ ตัวอย่างการเขียนรายการอ้างอิง มีดังนี้

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กนกวรรณ ทองตะโก. (2547). บทบาทของกระบวนการทัศน์ในการสอนปรัชญา. *วารสารราชบัณฑิตยสถาน*, 30 (1), 258- 260.

คณะกรรมการบูรณาการเศรษฐกิจพอเพียงสู่การเรียนรู้และการสอน. (2554). *แนวทางการนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปจัดการ*

ในสถานศึกษา. กรุงเทพฯ ฯ : คณะทำงานบูรณาการเศรษฐกิจพอเพียงสู่การเรียนรู้และการสอน กระทรวงศึกษาธิการ

จำเริญรัตน์ จิตต์จิรจรรย์. (2554). ทักษะกระบวนการคิดกับอนุกรมวิธานวัตถุประสงค์ทางการศึกษา. *วารสารวิชาการ*

มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล นครราชสีมา, 37-52.

_____. (2558). *การพัฒนาแบบการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อพัฒนาตนเองในการศึกษาของ*

นักศึกษาศาสนาบัณฑิตศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (รายงานการวิจัย). นครราชสีมา : คณะศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล

_____. (2561). *ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาท่ามกลางกระแสทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษ*

ใหม่. วารสารวิจัยและพัฒนาหลักสูตร, 8 (1),8-29.

จิรายุ อิศรางกูร ณ อยุธยาและปริญานุช ธรรมปิยา. (2559). ตามรอยพ่อ ชีวิตพอเพียง...สู่การพัฒนาที่ยั่งยืน (พิมพ์ครั้งที่ 13).

กรุงเทพฯ ฯ : ศูนย์สถานศึกษาพอเพียง มูลนิธิยุวสถิรคุณ.

ภาษาอังกฤษ

Avery, G. C. & Bergsteiner, H. (2016). *Sufficiency Thinking : Thailand's Gift to an Unsustainable World*.

Sydney : Allen & Unwin.

Hartley, J. T., Harker, J. O., & Walsh, D. A. (1980). Contemporary issues and new directions in adult development of learning and memory. In L. W., Poon (Ed.), *Aging in the 1980s: Psychology issues* (pp. 239-252). Washington, DC: American Psychology Association.

Mitchell, T.R., & Larson, J.R. (1987). *People in organization: An introduction to organization behavior*(3rd ed.). New York: McGraw-Hill.